

TUCA DE LA SOLANA DE LLAUSET
Roca Viva (V, 310m)
Primera:
J.M.Arizón,D.Martín,L.Roig i L.Alfonso (octubre de 2004)
Material:
8 cintes exprés, Camalots #0.5, #0.75 i #1

A vegades les vies són una simple excusa per poder gaudir d'entorns extraordinaris. La Tuca de la Solana de LLauset esdevé una excel·lent atalaia des d'on ademar-se amb la visió del Estany d'Anglos i retallant l'horitzó la insinuant silueta dels Bessiberris. Per accedir-hi o fem a través de la via Roca Viva, ruta senzilla, que intenta enllaçar diferents plaques de la manera més digna per guanyar aquesta privilegiada balconada. L'ambient d'alta muntanya i la tranquil·litat estan assegurades en aquesta via, equipada amb parabolts, que tot i quedar distants no es troben a faltar ja que les dificultats són molt raonables.

- Via: Roca viva
- Zona: Llauset
- Dificultat: V (D+)
- Dificultat obligada: IV+
- Llargària: 310 metres
- Equipament: Via pràcticament equipada amb parabolts (pintats de blanc els dos primers llargs). Les reunions són de dos parabolts
- Material: 8 cintes exprés i els Camalots #0.5, #0.75 i #1
- Orientació: Nord
- Valoració: **

Aproximació:

Circulem per la N-230 i ens desviem a l'alçada del poble d'Aneto. Prenem una pista que puja fins l'embassament de Llauset, abans d'arribar-hi creuarem un túnel de muntanya que ens deixa just al costat de la pressa. Seguim a peu creuant un altre túnel i enfilem el GR-11 que puja fins la Collada d'Anglos. un cop al coll flanquegem cap a l'esquerra per una tartera (fites) que ens deixa a una feixa que hi ha a mitja paret. Creuem la feixa i descendim uns metres de per una altra tartera que ens deixa a la base de la paret. Continuem cap a la dreta fins trobar el peu de via.

L1(IV)

La via s'inicia a la part més baixa d'un esperó poc definit (veurem alguna expansió des del peu de via). Ataquem uns ressals fàcils que ens porten a una placa amb molta molsa. Enllacem aquesta amb una altra, també molsosa fins atènyer la primera reunió. 55 metres, 4 parabolts pintats de color blanc.

L2(III)

Llarg de tràmit. Seguim per una placa molt inclinada que ens mena a uns ressals als quals ens hem d'enfilem per després des-grimpar-los per l'altre vessant i arribar a la reunió, que es troba al peu d'una evident placa. 50 metres, un parabolts (blanc).

L3(IV+)

Ataquem la placa tombada pel vell mig amb senzills passos d'adherència, a mitja placa

trobarem una expansió. A partir del parabolt marxem en lleugera tendència cap a la dreta per anar a buscar una canal/diedre. Continuem pel diedre fins que trobem un parabolt a l'esquerra que ens marca el camí i protegeix el pas més complicat del llarg. Ens enfilem amb un pas atlètic cap a l'esquerra i arribem a la reunió. 50 metres, dos parabolts.

L4(V)

Aquesta tirada va enllaçant diferents plaques cercant certa continuïtat. A les plaques haurem de fer passos d'adherència principalment. La part més complicada es troba al final del llarg, tot i que està molt protegida amb dos expansions i no és gens obligada. A les plaques continua havent-hi molsa tot i que menys que al primer llarg. 50 metres, 4 parabolts.

L5(IV-)

Sens dubte el llarg més lleig de la via. Sortim de la reunió recte amunt pel fil d'una mena d'esperonet. Quan trobem una expansió haurem de creuar una canal herbosa i continuar amunt per la banda dreta. Anirem trobant parabolts fins la reunió. 50 metres, 4 parabolts.

L6(IV-)

Anem a buscar el fil de l'esperó i el seguim fins arribar a l'aresta. Continuem en tendència a la dreta, superant alguns blocs fins a la reunió. 55 metres, tirada neta.

Descens:

Des de la darrera reunió des-grimpem fins arribar a una canal herbosa. Seguim amb cura cap avall fins arribar a una vira on trobarem una instal·lació de ràpel (25 metres). Seguim per la tartera fins que trobem unes fites que ens marquen el camí cap a la feixa que creua la paret. Des d'aquest punt desfem el camí d'aproximació. Si tenim ganes i no hi ha pressa, podem seguir baixent per la tartera fins als estanys d'Anglos, on podem prendre un bon bany. Per tornar des dels estanys prenem el GR-11 que ens porta fins a la collada d'Anglos.

El que més m'ha agradat:

- Ambient d'alta muntanya.
- Tranquil·litat assegurada.
- Molt ràpida, fet que permet fer-ne més d'una en la jornada o bé aprofitar per fer una capbussada als estanys d'Anglos.

El que no m'ha agradat tant:

- Via molt discontinua i herbosa.
- Trams amb molsa.